

[Lone Dybkjær]

er sket meget i disse år. Det skyldes vel bl.a., at vi egentlig ikke har fået diskuteret grunduddannelserne i relation til videreuddannelse, efteruddannelse, omskoling osv. Vi fastholder, at vi skal blive ved med at have de traditionelle, meget langvarige grunduddannelser, og når vi ikke kan pille ved dem, får vi faktisk også lagt en bremse på videreuddannelse, efteruddannelse for voksne.

Jeg vil til slut spørge undervisningsministeren, om det ikke var en overvejelse værd at få en redegørelse om disse forhold, hvor man bl.a. kunne lade sig inspirere af progressive og nye tanker på dette felt fra udlandet; ellers er jeg bange for, at vi får kvalt voksenundervisningen i velvilje, og det var jo sådan set ikke meningen med det hele.

#### Steffensen (KrF):

Jeg synes, det var nogle yderst interessante bemærkninger, fru Lone Dybkjær kom med i sit indlæg, og jeg synes bestemt, de åbner for nogle perspektiver, som er værd at arbejde videre med. Kristeligt folkeparti afviser ikke at drøfte, endsige være med til at frembringe noget i forbindelse med de problemer, som disse forslag rejser, men som de to forslag er formuleret, må vi afvise dem.

Det er jo kun godt en måned siden, vi drøftede problemerne i forbindelse med det radikale venstres forslag om 10 punkts programmet, og jeg finder egentlig, at det, som kom ud af den debat, er mere konstruktivt og fremtidsmålrettet end den lidt for kontante fastlåsning, disse forslag er udtryk for.

Fru Jytte Andersen sagde, at vi havde råd til det. Ja, at vi i en tid med økonomisk knappe ressourcer skal være meget forsigtige med at skære ned på uddannelsesområdet, er vi enige i, men det er rigtignok et spørgsmål, om vi har råd til at gå ind i problemstillingen på den måde, der er lagt op her. Vi må altså afvise forslaget, men ikke problemstillingen.

Jeg synes også, det var yderst interessant, at arbejdsministeren citerede just fra Folketingstidende 1981-82, 2. samling, hvor den daværende undervisningsminister jo under den debat sagde, at regeringen – og det var altså den socialdemokratiske regering – var af den opfattelse, at staten ikke bør bidrage til finansieringen af selve uddannelsesfriheden. Det er jo et af de eksempler, der viser,

at det er gavnligt, at der skiftes regering en gang imellem, fordi man derved får nuancer og synspunkter frem, som ellers ikke var kommet frem. Nu kan det selvfølgelig godt være, at udviklingen på dette område går så rask, at socialdemokratiet finder, de må indtage en anden attitude, ikke bare fordi man er oppositionsparti, men også fordi man føler, at sagens vigtighed gør det nødvendigt.

Kristeligt folkeparti mener dog, at arbejdsmarkedets parter uvægerlig må ind i den opgaves løsning. Som tidligere ordførere har nævnt, finder det allerede sted en del steder. Det er efter vores opfattelse den vej, man skal gå, både når det drejer sig om de arbejdsløse, og når det drejer sig om voksenundervisningen, og i den forbindelse synes jeg, at de tanker, som fru Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, er meget vigtige at bygge videre på. Jeg håber derfor, at undervisningsministeren også vil være med til det.

I øvrigt vil jeg ikke gå nærmere ind på substansen – det synes jeg ikke der er nogen grund til efter de bemærkninger, som er faldet – men vil nøjes med at sige, at vi synes, det er vigtigt at få drøftet problemstillingen, medens vi ikke kan acceptere forslagene i den form, de foreligger.

#### Formanden:

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 97 angående forslag til folketingsbeslutning om betalt frihed til uddannelse i arbejdstiden, fru Marianne Bentsen-Pedersen, har ordet.

#### Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Der er mange, der har gisnet om, hvorfor disse to forslag nu foreligger lige præcis samtidig og lige nu, og for at det ikke skal give grund til nogen mytedannelse, vil jeg gerne afkræfte eventuelle sådanne myter. Som sagt fremsatte vi for et års tid siden et forslag om betalt frihed til uddannelse, men fik dengang at vide, at det var for dyrt, at det var for omfangsrigt, og at der kom for meget på én gang, så det ikke kunne lade sig gøre.

Derfor gik vi tilbage til vores gruppes interne uddannelsesudvalg for at omarbejde forslaget, sådan at der blev en mere gradvis indkøring af forslaget, og det er det, vi er blevet færdige med nu. Vi ville også gerne have overenskomstforhandlingerne overstået,